

Перемогу кують і в П'ятигорах

Коли в країні йде війна, ніхто не може залишатись осторонь. Нікому не може бути байдуже, навіть якщо постріли і вибухи лунають десь за сотні кілометрів, адже ми – єдина країна. Так вважає Ігор Щебет – чоловік, який ініціював відновлення військової техніки у Здолбунівському районі. З дня на день очікується завершення ремонту БТР, який відновили у селі П'ятигори.

Закінчення
читайте на

• усім миром

(Закінчення.)

Початок на 1-й стор.)

Свою розповідь про історію з бронетранспортером Ігор Щебет розпочав ще здалеку, з часів Майдану. Він був там з перших днів, на своїй машині везів дрова, продукти та теплі речі. Згодом туди приїхали і дружина з сином. Там він познайомився з іншими активістами зі Здолбунівщини, і вони створили свою сотню. Після революції всі сотники підтримували зв'язок між собою, а згодом зареєстрували Здолбунівську сотню як громадську організацію, яка нині активно діє.

- Кілька тижнів тому я наträтив в Інтернеті на якусь статтю, де писали, що на Рівненщині у військових частинах є стара військова техніка, яка потребує ремонту, - розповідає мій співрозмовник.

- Тоді в мене виникла ідея спробувати відновити хоча б одну машину. Я звернувся до нашого головного сотника Юрія Пшеничного і запропонував спробувати відновлювати військову техніку. Він підтримав мою ініціативу. Вже згодом БТР стояв у П'ятигорах, де у мене є гаражне приміщення.

Лагодить БТР уже третій тиждень. На ніч тут залишається кілька сторожів. Люди

Перемогу кують і в П'ятигорах

в селі знають про ремонт військової техніки і всіляко підтримують таку ініціативу місцевого підприємства.

Слюсарі Павло Середюк та Андрій Ольховець кажуть, що ремонт уже завершується, і ось-ось військова машина вже вийде з гаража. Вони тут з ранку до ночі, адже роботи вистачає,

- Ми вже замінили два мости, оскільки вони були фактично зруйновані, - каже

Ігор Щебет — ініціатор відновлення БТР

військової частини. Адже їм повернути їх вже у робочому стані, власне, у формі відновленої одиниці техніки.

Що буде далі з цим бронетранспортером, ні Ігор Щебет, ні слюсарі не знають. Але надіються, що він стане у пригоді нашій армії.

- Краще, щоб настав мир в країні і він не знадобився, - каже Павло Середюк. - Але, працюючи над ремонтом військової техніки, відчуваєш, що робиш щось важливе, потрібне. Відновлюючи БТР, я вкладаю якусь свою лепту в допомогу нашій армії.

Кошти на ремонт власними силами збирала Здолбунівська сотня. Ігор Щебет каже, що сума відносно невелика для такого агрегата. Але якщо цей БТР не останній, то доведеться залучати волонтерів до збору коштів.

Ігор Петрович на завершення розмови жартує на зло дні: «Давно хотів поїхати десь відпочити на море. А як же зараз в Крим, як не на бронетранспортері?»

Армія відчуватиме себе сильною та гідною, доки є такі ініціативні люди, як Ігор Щебет та його сотня.

• Галина Закацюра

6-річна Марійка ні на крок не відходить від ремонтників